Elektronicznie podpisany przez:
Krzysztof Nowak
dnia 3 września 2020 r.

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPII.4131.1.791.2020 Katowice, dnia 3 września 2020 r.

Rada Miasta Katowice

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/525/20 Rady Miasta Katowice z dnia 30 lipca 2020 r. w sprawie ustalenia cen i stawek taryfowych maksymalnych za przewozy taksówkami na terenie miasta Katowice, w części określonej w § 1 lit. a uchwały w zakresie wyrazów „dla rozliczania opłaty na podstawie taksometru:" oraz pkt b, jako niezgodnej z art. 11b ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 ze zm.), dalej jako "ustawa" oraz z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP".

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 lipca 2020 r. Rada Miasta Katowice podjęła uchwałę w sprawie ustalenia cen i stawek taryfowych maksymalnych za przewozy taksówkami na terenie miasta Katowice. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 lipca 2020 r.

W ocenie organu nadzoru kwestionowana uchwała jest niezgodna z prawem we wskazanej części.

Jako podstawę do podjęcia uchwały Rada Miasta wskazała m.in. przepis art. 11b i art. 11c ustawy.

Przepis art. 11b ust. 1 ustawy stanowi, że *Rada gminy może ustalić ceny za przewozy taksówkami na terenie gminy (...),* zgodnie zaś z art. 11b ust. 2 ustawy *Rada gminy określa strefy cen (stawki taryfowe) obowiązujące przy przewozie osób i ładunków taksówkami".* Z kolei przepis art. 11c ustawy stanowi, że *Ceny i stawki taryfowe, o których mowa w art. 11b, mają charakter cen i stawek maksymalnych.*

Konstrukcja przepisów art. 11b i art. 11c ustawy umożliwia lokalnemu prawodawcy stworzenie barier cenowych na usługi przewozu taksówką na terenie gminy. Uchwałodawca może tego dokonać w dwojaki sposób. Może on ustalić dla całego terenu danej gminy zaporowe ceny jednostkowe za przewóz taksówką – bądź zróżnicowane z uwagi na utworzone strefy cenowe w gminie. Określone przez radę ceny (stawki taryfowe) w poszczególnych strefach cenowych natomiast będą nosiły charakter cen (stawek taryfowych) maksymalnych. Należy jednakże wyraźnie podkreślić, że celem zarówno pierwszej jak i drugiej metody działania (przyjętej przez organ stanowiący) jest ustalenie określonej – wyrażonej kwotowo - taryfy za przewóz taksówkami na terenie gminy.

Tymczasem Rada w § 1 uchwały postanowiła, *Ustalić następujące maksymalne ceny i stawki taryfowe obowiązujące za przewozy taksówkami na terenie miasta Katowice :*

a) dla rozliczania opłaty na podstawie taksometru:
- *Opłata początkowa dla obu taryf - 8,00 zł;*
- *Taryfa I-3,00 zł za 1 km przebiegu;*
- *Taryfa II-4,50 zł za 1 km przebiegu;*
- *Opłata za 1 godzinę postoju w obu taryfach - 40,00 zł;*

b) dla rozliczania opłaty na podstawie aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 13b ustawy z dnia 6 września 2011 r. o transporcie drogowym, stosuje się maksymalne ceny i stawki taryfowe określone w punkcie a).

Opłata naliczona przy wykorzystaniu aplikacji nie może być wyższa od opłaty naliczonej przy użyciu taksometru na tej samej trasie przewozu pasażerów przy wykorzystaniu takich parametrów jak: wyliczenie orientacyjnej długości trasy przewozu przy użyciu systemu nawigacji satelitarnej, planowanego czasu rozpoczęcia i zakończenia przewozu, przyznanych klientowi ulg i rabatów oraz stref taryfowych.

W ocenie organu nadzoru upoważnienie wynikające z art. 11b i art. 11c ustawy ogranicza się wyłącznie do możliwości ustalania przez organ stanowiący gminy ceny za przewozy osób taksówkami osobowymi i określenia strefy tych przewozów, przy czym ceny i stawki taryfowe mają charakter cen i stawek taryfowych maksymalnych.

Rada Miasta wprowadzając do przepisów § 1 uchwały kwestie rozliczeń opłat na podstawie taksometru i na podstawie aplikacji mobilnej wykroczyła poza ustawowo przyznane jej uprawnienia. Należy zatem stwierdzić, iż Rada Miasta § 1 uchwały lit. a w zakresie wyrazów „dla rozliczania opłaty na podstawie taksometru:" oraz w lit. b, wykroczyła poza zakres delegacji ustawowej, co stanowi istotne naruszenie prawa. Rada Miasta nie może w przedmiotowej uchwale, regulować materii nie przyznanej jej przez ustawodawcę, nadto nie jest uprawniona do interpretowania normy kompetencyjnej w sposób rozszerzający.

Należy wskazać, że uchwały podejmowane w oparciu o przepis art. 11b ustawy stanowią akty prawa miejscowego. Organ nadzoru podkreśla, iż organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminny stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr XXII/525/20 Rady Miasta Katowice z dnia 30 lipca 2020 r. w sprawie ustalenia cen i stawek taryfowych maksymalnych za przewozy taksówkami na terenie miasta Katowice, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności we wskazanej części uzasadnionym i koniecznym.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Z up. Wojewody Śląskiego

Krzysztof Nowak
Wydział Nadzoru Prawnego - Dyrektor Wydziału
Nadzoru Prawnego